

תא חזי, מה כתיב הכא אחרי מות, ולבתר דבר אל אהרן אחיך וגו' בזאת יבא אהרן, אלא מפאן, שירותא לאזהרא לכהני, כל מאן, דבעיין לאזהרא בהאי זאת, ודא היא יראת יי'.

בא ראה, מה פתוב פאן אחרי מות, ואחר כך - דבר אל אהרן אחיך וגו' בזאת יבא אהרן? אלא מפאן הראשית להזהיר את הפהנים, כל מי שצריכים להזהר בזאת הזו, וזוהי יראת ה'.

דבר אחר. אחרי מות שני בני אהרן. רבי יוסי אמר, אחרי מות נדב ואביהוא, מיבעי ליה, מאי טעמא שני בני אהרן, והא ידיע דבנוי הו. אלא הכי תאנא, דעד פאן לאו ברשותיהו קיימי, אלא ברשותא דאבוהון, ובגין כך, בקרבתם לפני יי' וימותו, דאינון דחקו שעמא בחיי דאבוהון, וכלא הוה, בגין ההוא חובא דעבדו, דכתיב (במדבר ג) בהקריכם אש זרה. דתניא, באתר חד, פתיב בהקריכם אש זרה, ובאתר חד פתיב, בקרבתם לפני יי'. והאי והאי הוה, ובגין כך פתיב הכא בני אהרן, ופתיב בקרבתם.

דבר אחר אחרי מות שני בני אהרן - רבי יוסי אמר, אחרי מות נדב ואביהוא היה צריך להיות! מה הטעם שני בני אהרן, והרי ידוע שהיו בניו? אלא כך שנה, שעד פאן לא עמדו ברשותם, אלא ברשות אביהם, ומשום כך - בקרבתם לפני ה' וימתו, שהם דחקו את השעה בחיי אביהם, והכל היה בשביל אותו חטא שעשו, שכתוב (במדבר ג) בהקריכם אש זרה. ששנינו, במקום אחד פתוב בהקריכם אש זרה, ובמקום אחד פתוב בקרבתם לפני ה'. וזה וגם זה היה, ומשום כך פתוב בני אהרן, וכתוב בקרבתם.

(תאנא) אמר רבי חייא, יומא חד הוינא אזיל בארחה, למייהו גביה דרבי שמעון, למילף מניה פרשתא דפסחא. ערעית בחד טורא, ונחמינא בקיעין גומין בחד טינרא, ותריין גוברין בה. עד דהוינא אזיל, שמענא קלא דאינון גוברין, והוה אמרין, (תהלים מח) שיר מזמור לבני קרח גדול יי' ומהלל מאד וגו'. מאי שיר מזמור. אלא הכי תאנא משמיה דרבי שמעון, שיר דאיהו כפול, שיר דאיהו משבח משאר שירין, ועל דאיהו משבח משאר שירין, תריין זמנין אתמר ביה שירתא, וכן (תהלים צב) מזמור שיר ליום השבת. פהאי גוונא, (שיר השירים א) שיר השירים אשר לשלמה, שירתא לעילא מן שירתא.

אמר רבי חייא, יום אחד הייתי הולך בדרך ללכת אל רבי שמעון ללמד ממנו פרשת הפסח. פגשתי בהר אחד, וראיתי בקיעים וחוורים בסלע אחד ושני אנשים בו. עד שהייתי הולך, שמעתי קול האנשים הללו שהיו אומרים, (תהלים מח) שיר מזמור לבני קרח גדול ה' ומהלל מאד וגו'. מהו שיר מזמור? אלא כך שנו משמו של רבי שמעון, שיר שהוא כפול, שיר שהוא משבח משאר השירים, ועל שהוא משבח משאר השירים, פעמים נאמר בו שירה, וכן (שם צב) מזמור שיר ליום השבת. כמו כן שיר השירים אשר לשלמה, שירה למעלה משירה.

שיר מזמור, שירתא דקודשא בריך הוא, דקא מזמרי בני קרח (על) אינון דיתבי, על

שיר מזמור, שירה של הקדוש ברוך הוא שמזמרים בני קרח (על) אותם שיושבים על פתח הגיהנום.

ומי הם? אחיהם שהם שיושבים בשערי הגיהנם. ועל פן השירה הזאת נאמרת ביום שני. קרבתי אליהם ואמרתי להם: מה עסקיכם במקום הזה? אמרו: סוחרים אנחנו, ושני ימים בשבוע אנו בדלים מהישוב ועוסקים בתורה, כי לא עוזבים אותנו בני אדם כל יום ויום. אמרתי: אשרי חלקכם.

עוד פתחו ואמרו, בכל זמן שצדיקים מסתלקים מן העולם, הדין מסתלק מן העולם, ומיתת הצדיקים מכפרת על חטאי הדור. ולכן פרשת בני אהרן קוראים אותה ביום הפפורים שתהיה כפרה על חטאי ישראל. אמר הקדוש ברוך הוא: התעסקו במיתת הצדיקים הללו, ויחשב לכם כאלו אתם מקריבים קרבנות ביום הזה לכפר עליכם. ששנינו, כל זמן שישאל יהיו בגלות ולא יקריבו קרבנות ביום הזה, ואת אותם שני שעירים לא יכולים להקריב, יהיה להם זכרון של שני בני אהרן, ויתכפר עליהם.

שָׂבָךְ לְמִדְתִּי, שְׂכָתוֹב (במדבר א) ואלה שמות בני אהרן הפהנים וגו'. וכתוב, הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. ואלעזר ואיתמר היה צריך להיות! מה זה אלעזר ואיתמר? אלא שקול היה אביהוא כשני אחיו, ונדב כמו כלם.

ויש ששונים (את זה הפור), הבכור נדב - זה לבדו, ואביהוא - לבדו, וכל אחד נחשב בעיניו כשניהם, כמו אלעזר ואיתמר. אבל נדב ואביהוא לבדם שקולים היו כנגד שבעים סנהדרין, שהיו משמשים לפני משה. ומשום כך מיתתם מכפרת על ישראל. ועל זה כתוב, (ויקרא ט) ואחיהם כל בית ישראל אותו שכל השבח והכבוד שלו (מה

פתחא דגיהנם. ומאן אינון, אהוהון דאינון דיתבי בתרעי דגיהנם. ועל דא, שירתא דא ביום שני אתמר. קריבנא גבייהו, אמינא להו, מאי עסקיכו באתר דא. אמרו מזבני אנן, ותרי יומי בשבתא, בדילנא מישובא ונעסק באורייתא. בגין דלא שבקין לן בני נשא, כל יומא ויומא. אמינא זפאה חולקיכוון.

הו פתחו ואמרו. בכל זמנא דצדיקנא מסתלקי מעלמא, דינא אסתלק מעלמא, ומיתתהון דצדיקנא מכפרת על חובי דרא. ועל דא פרשתא דבני אהרן, ביומא דכפורי קרינן לה, למהוי כפרה לחוביהון דישראל. אמר קדשא בריך הוא, אתעסקו במיתתהון דצדיקנא אלין, ויתחשב לכו כאלו אתון מקריבין קרבנין בהאי יומא לכפרא עליכו. דתגינן, כל זמנא דישראל יהון בגלותא, ולא יקרבו קרבנין בהאי יומא, ואינון תרין שעירין לא יכלין לקרבא, יהא להו דכרנא, דתרי בני אהרן, ויתכפר עלייהו.

דחבי אוליפנא, דכתיב, (במדבר ג) ואלה שמות בני אהרן הפהנים וגו'. וכתוב, הבכור נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. ואלעזר ואיתמר מיבעי ליה, מהו אלעזר ואיתמר. אלא שקול היה אביהוא כתרי אחיו. ונדב ככלהו.

ואית דמתני (לה אפקא) הבכור נדב, דא בלחודוי, ואביהוא בלחודוי, וכל חד אתחשיב בעיניה, כתרוייהו, כאלעזר ואיתמר. אבל נדב ואביהוא בלחודייהו, שקולין הו לקבל שבעין סנהדרין, דהו משמשין קמי משה. ובגין כך, מיתתהון מכפרא על ישראל. ועל דא כתיב, (ויקרא ט) ואחיהם כל בית ישראל יבכו את השרפה. ואמר רבי שמעון, הבכור נדב, יבכו את השרפה. ואמר רבי שמעון, הבכור נדב - פלומר,

פְּלוֹמֵר, הַהוּא, דְּכָל שְׁבַחָא וַיִּקְרָא דְלִיה (מה שמיה). נָדַב וְאַבְיָהוּא, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה, דְּהַנִּי תַרִי, לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ כּוֹתִייהוּ בִישְׂרָאֵל.

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן. רַבִּי (דף נ"ז ע"א) חֲזַקְיָה פִתַח וְאָמַר, (ישעיה

כט) לָכֵן כֹּה אָמַר יְיָ אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם וְגו'. הַאִי קָרָא קְשָׁיָא, לָכֵן כֹּה אָמַר יְיָ אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם מִיבְעֵי לִיה. מְאִי, כֹּה אָמַר יְיָ אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם.

אֲלֵא הָא אִוְקְמוּהָ וְהָא אַתְמַר, דִּיעַקֵב פְּדָה אֶת אַבְרָהָם וְדָאִי. דְּבַהֲהִיא שַׁעְתָּא דְנַפְל

בְּגוּ נִוְרָא דְכַשְׁדָּאִי, דְּנִוּוּ דִינִיָּה (ס"ו) וְאִמְרוּ קְמִי קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא, בְּנִין מְאִי וְשִׁתְּוִיב הַאי, זְכוּת אִבְהוֹן לִית לִיה. אָמַר לִיהוּ, וְשִׁתְּוִיב בְּנִין בְּנִין, דְּהַכִּי תִנְיָא, כְּרָא מִזְכִּי אַבָּא). אָמְרוּ, הָא יִשְׁמַעְאֵל דִּנְפִיק מִנִּיה. אָמַר קְדָשָׁא בְרוּךְ הוּא, הָא יִצְחָק, דִּיוֹשִׁיט קְדָלִיה עַל גְּבִי מְדַבְּחָא. אָמְרוּ, הָא עֲשׂוּ דִנְפִיק מִנִּיה. אָמַר, הָא יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ כּוֹרְסִיָּא שְׁלִימְתָא, וְכָל בְּנוֹהֵי שְׁלִימִין קְמִאִי. אָמְרוּ, הָא וְדָאִי בְּזְכוּתָא דָּא יִשְׁתְּזִיב אַבְרָהָם הָדָא הוּא דְכְּתִיב, אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם.

לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחֹרוּ כִי בְּרֵאוֹתוֹ יִלְדִּי מַעֲשֵׂה יָדָי בְּקִרְבּוֹ יִקְדִּישׁוּ שָׁמַי. מָאן אֵינּוֹן יִלְדִּי מַעֲשֵׂה וְגו'. אֵלִין אֵינּוֹן, חֲנֻנְיָה מִישְׁאֵל וְעֲזַרְיָה. דְּאִפִּילוּ גְרַמִּיָּהוּ לְגוּ נִוְרָא יִקְדָּתָא לְקְדָשָׁא שְׁמִיה לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב מְאִי בְּעֵי הַכָּא יַעֲקֹב, וְהָא כְּתִיב, (דניאל א) וַיְהִי בָהֶם מִבְּנֵי יְהוּדָה דְנִיָּאֵל חֲנֻנְיָה מִישְׁאֵל וְעֲזַרְיָה. בְּנֵי יְהוּדָה אֶקְרוּן, וּבְגִין כֶּף לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יְהוּדָה מִיבְעֵי לִיה, מְאִי לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב.

אֲלֵא הַכִּי תִנְיָן. בְּהִיא שַׁעְתָּא דְאִיכְפִיתוּ, לְמַנְפַל בְּנוֹרָא, כָּל חַד אָרִים קְלִיָּה

שמו). נָדַב וְאַבְיָהוּא, עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה, שְׁשֵׁנִי אֵלֵה לֹא נִמְצְאוּ כְמוֹתֵם בִּישְׂרָאֵל.

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְנֵי אֶהֱרֹן. רַבִּי חֲזַקְיָה פִתַח וְאָמַר, (ישעיה כט) לָכֵן כֹּה אָמַר ה' אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם וְגו'. פְּסוּק זֶה הוּא קְשָׁה. לָכֵן כֹּה אָמַר ה' אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת! מַה זֶה כֹּה אָמַר ה' אֵל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם?

אֲלֵא הַרִי פְרִשׁוּהָ וְהַרִי נִתְפָּאֵר, שְׁיַעֲקֹב פָּדָה אֶת אַבְרָהָם וְדָאִי. שְׁבִאוֹתָהּ הַשְּׁעָה שְׁנַפַּל בְּתוֹף אֲשֶׁ הַפְּשָׁדִים, דְּנִוּוּ דִינֵוּ (ס"ו) וְאִמְרוּ לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: בְּשִׁבִיל מַה זֶה יִנְצַל? זְכוּת אֲבוֹת אֵין לֹא אָמַר לְהֵם: שְׁיִנְצַל בְּשִׁבִיל בְּנֵי, שְׁכַף שְׁנִינֵוּ. הֵבֵן מִזְכָּה אֶת הַאֵב). אָמְרוּ: הַרִי יִשְׁמַעְאֵל שְׁיִצְא מִמְּנוּ. אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: הַרִי יִצְחָק שְׁיִוֹשִׁיט צְוֹאֲרוֹ עַל גְּבִי הַמְּזַבַּח. אָמְרוּ: הַרִי עֲשׂוּ שְׁיִצְא מִמְּנוּ. אָמַר: הַרִי יַעֲקֹב שֶׁהוּא כְּפִסָּא שְׁלָם וְכָל בְּנֵי שְׁלָמִים לְפָנֵי. אָמְרוּ: הַרִי וְדָאִי בְּזְכוּתוֹ שֶׁל זֶה יִנְצַל אַבְרָהָם. זְהוּ שְׁכַתוּב, אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אַבְרָהָם.

לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחֹרוּ כִי בְּרֵאוֹתוֹ יִלְדִּי מַעֲשֵׂה יָדָי בְּקִרְבּוֹ יִקְדִּישׁוּ שָׁמַי. מִי הֵם יִלְדִּי מַעֲשֵׂה וְגו'? אֵלֹא הֵם חֲנֻנְיָה מִישְׁאֵל וְעֲזַרְיָה שֶׁהִפִּילוּ עֲצָמָם לְתוֹף כְּבִשְׁן הָאֵשׁ לְקָדֵשׁ אֶת שְׁמוֹ. לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב, מַה עוֹשֶׂה כָּאֵן יַעֲקֹב? וְהַרִי כְּתוּב (דניאל א) וַיְהִי בָהֶם מִבְּנֵי יְהוּדָה דְנִיָּאֵל חֲנֻנְיָה מִישְׁאֵל וְעֲזַרְיָה. בְּנֵי יְהוּדָה נִקְרְאוּ, וּמִשׁוּם כֶּף לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יְהוּדָה הִיָּה צְרִיף לְהִיּוֹת, מַה זֶה לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב?

אֲלֵא כֶּף שְׁנִינֵוּ, בְּשַׁעְתָּהּ הַזֹּאת שְׁנַכְפְּתוּ לְפַל בְּאֵשׁ, כָּל אֶחָד

וְאָמַר, גַּפִּי כָּל אֵינּוֹן עִמִּין וּמַלְכִין וְאַפְרָכִיא, חֲנֻנְיָה אָמַר, (תהלים קיח) יי' לי לא אִירָא מַה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם יי' לי בַּעֲזָרֵי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשׁוֹנְאֵי טוֹב לַחֲסוֹת בֵּינִי וְגו'. מִישָׁאֵל פִּתַּח וְאָמַר, (ירמיה ל) וְאַתָּה אַל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נְאֻם יי' וְגו' פִּי אֶתֶּךָ אֲנִי נְאֻם יי' לְהוֹשִׁיעֶךָ פִּי אַעֲשֶׂה וְגו'. בְּהֵיא שַׁעֲתָא, דְּשִׁמְעוּ פְּלִהוּ שְׁמָא דִּיעֲקֹב. תְּוֹהוּ וְחִיכּוּ בְּלַצְנוּתָא. עֲזַרְיָה פִּתַּח וְאָמַר, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד.

הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (ישעיה מד) זֶה יֹאמַר לִינִי אֲנִי וְגו'. זֶה יֹאמַר לֵה' אֲנִי, דָּא חֲנֻנְיָה, וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב, דָּא מִישָׁאֵל, וְזֶה יִכְתּוֹב יְדוּ לִינִי וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה, דָּא עֲזַרְיָה, בֵּיה שַׁעֲתָא כְּנֵשׁ קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּמַלְיָא דִּילֵיהּ, אָמַר לוֹן, בְּמֵאן מְלָה, מֵאֵינּוֹן מַלִּין דְּאָמְרוּ אַלִּין תִּלְתָּא, אֲשַׁזִּיב לוֹן. פִּתַּחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים 88) וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ יי' לְבַדְּךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ.

בְּה שַׁעֲתָא אָמַר קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכוּרְסֵינָא, פּוּרְסֵינָא דִּילֵי, בְּמֵאן מְלָה מֵאֵינּוֹן מַלִּין, אֲשַׁזִּיב לְאֵינּוֹן צְדִיקֵינָא. אָמַר לֵיהּ, בְּהֵיא מְלָה דְכִלְהוּ חִיכִין בְּה, אֲשַׁזִּיב לוֹן, לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחְוּרוּ. כְּמָה דְקָאִים יַעֲקֹב לְגַפִּי דְאִבְרָהָם בְּנוּרָא, יְקוּם הַשְׁתָּא לְגַפִּי אַלִּין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, כֹּה אָמַר יי' אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אֲבְרָהָם לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְגו'. מַהֲאֵי פְּסוּפָא דְלַצְנוּתָא.

תְּנָא, פְּלִהוּ דִּהוּוּ חִיכִין מִמְלָה דָּא, אֶתוּקְדוּ בְּהֵהוּא נּוּרָא, וְקַטְל לוֹן שְׂבִיבָא דְנוּרָא. מֵאן שַׁזִּיב לְאֵלִין. עַל דִּהוּוּ מְצַלָן קָמִי קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּמְיַחַדָן שְׁמִיהּ פְּדָקָא יְאוּת, וְעַל דְּמְיַחַדָן שְׁמִיהּ פְּדָקָא יְאוּת, אֲשַׁתְּזִיבוּ מַהֲהוּא נּוּרָא יְקִידְתָּא.

הָרִים קוּלוּ וְאָמַר אַל כָּל אוֹתָם עַמִּים וּמַלְכִים וְשָׂרִים. חֲנֻנְיָה אָמַר, (תהלים קיח) ה' לי לא אִירָא מַה יַעֲשֶׂה לִּי אָדָם ה' לי בַּעֲזָרֵי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשׁוֹנְאֵי טוֹב לַחֲסוֹת בֵּיה' וְגו'. מִישָׁאֵל פִּתַּח וְאָמַר, (ירמיה ל) וְאַתָּה אַל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נְאֻם ה' וְגו' פִּי אֶתֶּךָ אֲנִי נְאֻם ה' לְהוֹשִׁיעֶךָ פִּי אַעֲשֶׂה וְגו'. בְּאוֹתָה שְׁעָה שְׁשִׁמְעוּ כְּלָם אֶת שֵׁם יַעֲקֹב, תְּמַהוּ וְצַחֲקוּ בְּלִיצְנוּתָא. עֲזַרְיָה פִּתַּח וְאָמַר, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד.

וְהוּוּ שְׂכַתּוּב, (ישעיה מד) זֶה יֹאמַר לֵה' אֲנִי וְגו'. זֶה יֹאמַר לֵה' אֲנִי - זֶה חֲנֻנְיָה. וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם יַעֲקֹב - זֶה מִישָׁאֵל. וְזֶה יִכְתּוֹב יְדוּ לֵה' וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה - זֶה עֲזַרְיָה. בְּאוֹתָה שְׁעָה כְּנֵס הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַפְּמַלְיָא שְׁלוּ, וְאָמַר לְהֵם: בְּאִיזָה דְבוּר מְאוּתָם הַדְּבוּרִים שְׁאָמְרוּ אֵלֶה הַשְּׁלֵשָׁה אֲצִיל אוֹתָם? פִּתַּחוּ וְאָמְרוּ, (תהלים 88) וַיִּדְעוּ כִּי אַתָּה שְׁמֶךָ ה' לְבַדְּךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ.

בְּאוֹתָה שְׁעָה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְכַסָּא: כַּסָּא שְׁלִי, בְּאִיזָה דְבוּר מְאוּתָם הַדְּבוּרִים אֲצִיל אֶת אוֹתָם הַצְּדִיקִים? אָמַר לוּ: בְּאוֹתוּ הַדְּבוּר שְׂכַלֵם צַחֲקוּ עֲלֵינוּ אֲצִיל אוֹתָם, לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עֲתָה פָּנָיו יִחְוּרוּ. כְּמוּ שְׁעַמַד יַעֲקֹב אֲצִיל אֲבְרָהָם בְּאֵשׁ, יְקוּם עַכְשָׁו אֲצִיל אֵלֶה. זֶהוּ שְׂכַתּוּב, כֹּה אָמַר ה' אֶל בֵּית יַעֲקֹב אֲשֶׁר פָּדָה אֶת אֲבְרָהָם לֹא עֲתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב וְגו'. מַהֲבוּשָׁה שֶׁל הַלִּיצְנוּת.

שְׁנִינּוּ, כָּל אוֹתָם שְׁצַחֲקוּ מִהַדְּבוּר הַזֶּה, נִשְׂרָפוּ בְּאוֹתָה אֵשׁ, וְהָרַג אוֹתָם שְׂבִיב שֶׁל אֵשׁ. מַה הַצִּיל אֶת אֵלֶה? עַל שֶׁהִיוּ מִתְּפַלְלִים לְפָנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְיַחַדִּים שְׁמוֹ כְּרָאוּי, וְעַל שְׁמִיחַדִּים שְׁמוֹ כְּרָאוּי, נִצְלוּ מֵאוֹתָה אֵשׁ יוֹקֶדֶת.